

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 10Pc/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418200495
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Oswaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2018:1418200495.4

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave v konaní sudkyňou JUDr. Miriam Oswaldovou v právnej veci navrhovateľa: P. L. I., A.. XX.XX.XXXX, S. W. L. C. Č.. XX, XXX XX W., proti odporcovi: P. C. I., A.. XX.XX.XXXX, S. W. G. Č.. XX, XXX XX W., o zrušenie vyživovacej povinnosti, takto

rozhodol:

I. Súd zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporcovi určenú rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 13P/83/1992-150 zo dňa 03.12.1998, s účinnosťou od 01.11.2016.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 25.01.2018, doručeným tunajšiemu súdu dňa 31.01.2018, sa navrhovateľ domáhal, aby súd rozhodol o zrušení jeho vyživovacej povinnosti voči odporcovi. Svoj návrh odôvodnil skutočnosťou, že odporca, ktorý je už plnoletý mu v roku 2014 zaslal sms správu, že úspešne ukončil štúdium na Fakulte telesnej výchovy a športu. Navrhovateľ od uvedenej doby nemá o odporcovi žiadne informácie a nie je mu známe či sa zamestnal. Má iba ústnu informáciu o tom, že odporca pracuje ako súkromný osobný tréner a profesionálne trénuje florbalové mužstvo v Nitre. Požiadal, aby súd rozhodol o ukončení vyživovacej povinnosti voči odporcovi, ktoré mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 13P/83/92, a to s účinnosťou od 01.11.2016.

2. Žalobný návrh bol odporcovi doručený dňa 01.03.2018 a tento doručil súdu dňa 06.03.2018 svoje vyjadrenie k návrhu v ktorom uviedol, že vzájomný vzťah navrhovateľa odporcu nikdy nebol dobrý, nakoľko navrhovateľ nevnímal život vo svojej realite. Vyslovil súhlas s návrhom navrhovateľa a požiadal, aby súd rozhodol o ukončení vyživovacej s účinnosťou od 01.11.2016 v zmysle návrhu navrhovateľa.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 03.07.2018 na ktoré sa dostavil navrhovateľ. Odporca sa nedostavil. Predvolanie na pojednávanie mal vykázané riadne a včas dňa 04.06.2018 - prevzala matka. Odporca dňa 29.06.2018 doručil súdu ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní z osobných dôvodov a zároveň doručil súdu aj kópie listinných dôkazov Vysokoškolský diplom zo dňa 23.08.2013, Osvedčenie o registrácii a pridelení daňového čísla zo dňa 22.07.2013, Žiadosť o zápis/zmenu v registri FO v športe zo dňa 06.06.2016, Potvrdenie Úradu práce, soc. veci a rodiny zo dňa 13.06.2018. Nakoľko navrhovateľ nepredložil súdu rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 13P/83/1992 ktorým mu bola určená vyživovacia povinnosť voči odporcovi, súd pojednávanie odročil na termín 25.10.2018. Na toto pojednávanie sa dostavil navrhovateľ. Odporca sa nedostavil. Predvolanie na pojednávanie mal vykázané riadne a včas dňa 05.10.2018, pričom svoju neprítomnosť riadne a včas neospravedlnil.

4. V predmetnej veci súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a odporcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, ktoré sú súčasťou súdneho spisu sp.zn. 10Pc/2/2018 a spis 13P/83/1992 a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 13P/83/1992-150 zo dňa 03.12.1998, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.04.1999, bola navrhovateľovi určená vyživovacia povinnosť na maloletého C. I., A.. XX.XX.XXXX vo výške 1.800,- Sk (59,74 Eur) spolu so zročným výživným vo výške 12.000,- Sk (398,32 Eur), s účinnosťou od 01.09.1997.

6. Podľa ust. § 155 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), konanie sa začína len na návrh.

7. Podľa ust. § 156 CMP účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

8. Podľa ust. § 157 CMP rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

9. Podľa čl. 6 CMP, súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Súd je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí.

10. Podľa ust. § 156 CMP, účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

11. Podľa ust. § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

12. Podľa ust. § 217 ods. 1 CSP (veta prvá) pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia .

13. Podľa ust. § 43 ods. 3 písm. a) zák.č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine v platnom znení (ďalej len „Zákon o rodine“), dieťa je ďalej povinné spolupracovať so svojimi rodičmi v záujme starostlivosti o neho a jeho výchovu.

14. Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

15. Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

16. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa a vzniká jeho narodením. Naproti tomu stojí vyživovacia povinnosť obidvoch rodičov k deťom, ktorá im vyplýva priamo zo zákona. Ustanovenie §62 ods. 1 Zákona o rodine zabezpečuje deťom výživné od ich rodičov do toho času, pokiaľ nie sú schopné samy sa živiť; nerozoznáva pritom deti maloleté a plnoleté a z hľadiska veku detí tieto nároky nediferencuje.

17. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol vo veci týkajúcej sa výživného dieťaťa opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov a táto musí byť preukázaná ku dňu vyhlásenia rozhodnutia o zmene.

18. Teleológia ustanovenia § 62 ods. 1 Zákona o rodine (plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť) je zásadne postavená na myšlienke človeka plne zodpovedného za svoj osud. Od okamihu nadobudnutia schopnosti samé sa živiť má dieťa svoje príjmové pomery objektívne vo svojich rukách, je „strojom svojho šťastia“. Záleží spravidla len na ňom (na jeho usilovnosti a i.), v akých majetkových pomeroch bude žiť, pokiaľ v tomto ohľade nebude aktívne, negatívne dôsledky si ponese samé. Zmyslom a účelom teda je, že pokiaľ je dieťa už objektívne schopné si samé svoje potreby uspokojovať, bolo by nespravodlivé pričítať jeho event. pasivitu v tejto sfére na ťarchu jeho rodičov v tom zmysle, že by rodičia boli povinní naďalej svoje dieťa živiť. Objektívna nemožnosť dieťaťa živiť sa samostatne z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia vedúceho až k pozbaveniu spôsobilosti na právne úkony, nemôže byť pričítaná na ťarchu tohto dieťaťa v tom zmysle, že by po priznaní sociálnych dávok už nemalo mať právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov (a že by nemalo mať právo na výživné zo strany rodiča). Takto znevýhodnené dieťa si svoje postihnutie nespôsobililo a naopak potrebuje pomoc po všetkých stránkach, aby jeho život bol čo najviac znesiteľný v rámci už tak značne obmedzených možností. Dôsledky (aj majetkové, t. j. vyživovacia povinnosť) takéhoto postihnutia dieťaťa preto musia ísť na ťarchu toho, kto (ako racionálna bytosť) dieťa na svet, dobrovoľne a pri vedomí si všetkých možných dôsledkov, priviedol, teda rodiča, pokiaľ to samozrejme jeho majetkové možnosti objektívne umožňujú (nález Ústavného súdu ČR zo dňa 13. marca 2013, sp. zn. I.ÚS 2306/12).

19. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou. Dosiahnutím plnoletosti táto vyživovacia povinnosť nezaniká, ale trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Schopnosťou dieťaťa samostatne sa živiť treba rozumieť schopnosť samostatne, z vlastných zdrojov uspokojovať všetky relevantné životné náklady, pričom sa vyžaduje, aby táto schopnosť bola trvalá, nakoľko príjem náhodného charakteru nemožno považovať za nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť. Z hľadiska posúdenia zániku vyživovacej povinnosti je jednoznačná situácia, keď dieťa získa pravidelný príjem.

20. Súd mal na základe zhodného vyjadrenia navrhovateľa ako i odporcu preukázané, že odporca ukončil svoje štúdium na Univerzite Komenského, Fakulte telesnej výchovy a športu dňa 23.08.2013 a bol mu udelený akademický titul Mgr. odporca zároveň predložil aj potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 13.06.2018, že je od 08.11.2016 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a táto evidencia trvá. Napriek učenej skutočnosti požiadal, aby súd vyhovel návrhu navrhovateľa a rozhodol o ukončení výživovej povinnosti navrhovateľa voči odporcovi s účinnosťou od 01.11.2016.

21. Z priložených listinných dokladov a z vyjadrenia odporcu mal súd preukázané, že odporca ukončil vysokoškolské štúdium a napriek tomu, že je od 08.11.2016 vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a táto evidencia trvá, požiadal, aby súd rozhodol v zmysle návrhu navrhovateľa. Na základe vyššie uvedeného súd návrhu navrhovateľa na zrušenie výživného vyhovel tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

22. Podľa ust. § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).